

Juryrapport voorronde Write Now! 2021

– Noord-Nederland

Nederland-Noord, het was een woelige rit. We gingen stappen in het precovidium (en dronken net dat ene biertje te veel), overwonnen pleinvrees, bestelden pittige tomatensap terwijl onze allereerste liefde net voorbijliep, ontdekten dat het kan regenen in de lengte, geloofden dat een nieuwslezer ons cryptische boodschappen zond, zochten een verdwenen vader tussen de hortensia's, onder de vrouwenmantel, in de appelboom en schoten als klap op de vuurpijl lachend een kinderlokker dood.

Kortom, jullie inzendingen voerden ons langs velerlei plaatsen, gebeurtenissen en overpeinzingen. En toch, zowel in vorm als inhoud weken jullie maar weinig van de gebaande paden. We merkten dat het gros van jullie inzendingen het autobiografische nauwelijks overstijgt. Het ik-perspectief vierde hoogtij, zowel op het toneel als in de proza en poëzie. Dat hoeft niet erg te zijn, zoals sommigen van jullie bewezen, maar we liepen als jury te vaak tegen eendimensionale personages aan.

Desalniettemin, lieve mensen, hebben we enorm genoten. Niet in de laatste plaats van de jongere deelnemers. De volwassen thema's die jullie aanroeren, het engagement dat sommigen aan de dag leggen, de ongebreidelde schrijflust, geweldig! We gniffelden om geestige dialogen, sloegen verwoed de pagina's om van een echte whodunit en prevelden zachtjes prachtige zinnen voor ons uit als: 'De slak at nog steeds mijn Dahlia's op' en 'en morgen, morgen begint het overwoekeren'.

Voor we de winnaars van WriteNow! Nederland-Noord 2021 bekendmaken willen we eerst nog twee deelnemers in de schijnwerpers zetten met een eervolle vermelding.

De eerste is voor een jonge dichter die prachtige zinnen ('achter mijn tanden valt nauwelijks regen') afwisselt met onwaarschijnlijke beelden ('Mijn camper is hersteld van coma'). Zowel stilistisch als inhoudelijk zat er een grote variëteit in de gedichten, wat het ene jurylid meer kon waarderen dan het ander en in het geweld van al die beelden sneuvelde de spelling ook nog weleens, en dat is zonde. Toch, het is niet meer dan logisch dat je op zo'n jonge leeftijd nog zoekende bent, dus **Ivar van der Velde**, blijf schrijven, speel met stijlen en vooral: lees zoveel als je kunt.

De tweede tekst die we belonen met een eervolle vermelding maakte de tongen los tijdens het juryoverleg. En zeg nou zelf, is dat niet al een verdienste op zich? Waar het ene jurylid sprak van ambitie en eloquentie, vond de ander het pretentiefus en hoogdravend. We vroegen ons af waarom de lezer zo plompverloren wordt aangesproken, en of de schrijver zich bewust is van de verschillende taalregisters die binnen het verhaal bespeeld worden.

Er werd gesproken over 'een klassieke tekst' (wat dat dan ook moge zijn) en ook het hoge gehalte aan intertekstualiteit viel de jury op. Waar we het unaniem over eens waren: deze persoon kan schrijven. Het mooiste, **Aline Korver**, vonden we de kleine observaties, zoals die scene waarin de verteller beseft eigenlijk helemaal niet te weten welke kleur diesel heeft.

Goed, dan nu de top drie. Sommigen van jullie zullen met natte oksels naar deze uitreiking kijken, anderen zijn misschien net thee aan het zetten, onwetend van de naderende glorie. Hoe het ook zij, ga er goed voor zitten want hier komen de winnaars!

De derde prijs gaat naar een verhaal waarin veel gebeurt en het schrijfplezier van het papier dampft. De jury looft de sterke uitwerking van de personages (hoe ze bijvoorbeeld chips eten) en de manier waarop er subtiel en toch ook significant een ontwikkeling plaatsvindt binnen het verhaal. We wilden maar wat graag weten hoe het af zou lopen, waarbij moet worden aangetekend dat het plot niet voor iedereen helder was. Maar ook dat is literatuur, en ook dat konden we

waarden: open plekken. Tegen deze schrijver willen we zeggen: pas op met al te veel beelden en bijvoeglijke naamwoorden. Een jurylid merkte op: 'Als je over de dood schrijft, doe het dan zo: lichtvoetig.' Steek die maar in je zak, **Jana Flekken**, jij wint met *Mijn laatste zomer met Léon*, de derde prijs!

Toeval of niet, ook in het verhaal dat de tweede prijs wint breekt er een brand uit. We vonden het indrukwekkend hoe doodeenvoudig dit verhaal in elkaar steekt, juist daardoor, zonder poespas en tierelantijntjes, is het zo ijzersterk. Het lijkt alsof de schrijver het in één ademteug heeft opgeschreven, en is dat niet het moeilijkste van schrijven? De ingetogen stijl, de sterke dialogen. Uiterst precieze formuleringen als 'Céline krijst harder dan de naderende sirenes'. Deze kleine opzet pakt groots uit en deze schrijver weet dan ook wat 'ie doet. Gefeliciteerd **Keet Winter**, met *Lievelingsmamma* win jij de tweede prijs!

En dan de winnaar! De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat deze inzending al heel vroeg in het juryoverleg als favoriet werd bestempeld. De dichter toont zich technisch van een niveau dat we in geen van de andere inzendingen terugvonden. Lange, prozaïsche zinnen waarvan je niet wil dat ze eindigen. Zoals: 'Van sommige dingen vraag je je af hoe ze kunnen breken (kleine tenen, brugpilaren, kattenstaarten), van andere dingen is het je meteen duidelijk (vingernagels, soepstengels, meisjes)'. De gedichten blonken stuk voor stuk als opgepoetst zilver en net als de lyrische ik zijn ook wij een beetje van Kelly gaan houden, een terugkerend personage in de gedichten. Het is herfst en we hopen dat je je lievelingstrui draagt, **Elianne van Elderen**, want jij bent met je gedichtenreeks *Vormen van ramptoerisme* de winnaar van Write Now! Nederland-Noord 2021!

Namens de jury, Jurre van den Berg, Maarten Praamstra en ikzelf, van harte gefeliciteerd!